

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că Regatul Spaniei, în cazul anumitor grădini zoologice situate în Aragon, în Principatul Asturias, în Insulele Baleare, în Insulele Canare, în Cantabria, în Castilia-Leon, în Comunitatea Valenciei, în Extremadura și în Galicia,
 - prin negarantarea faptului că, cel târziu la data prevăzută de Directiva 1999/22/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 29 martie 1999 privind animalele sălbatice din grădini zoologice, toate grădinile zoologice situate pe teritoriul său dispun de o autorizație valabilă acordată potrivit prevederilor articolului 4 alineatele (2) și (3) din directiva menționată și, în ceea ce privește Aragon, Principatul Asturias, Insulele Canare, Cantabria și Castilia-Leon, potrivit prevederilor articolului 4 alineatul (4) din directivă și
 - prin neadoptarea măsurilor de închidere a grădinilor zoologice care nu dispun de autorizație, potrivit celor prevăzute la articolul 4 alineatul (5) din directivă,
- nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 alineatele (2), (3), (4) și (5) din directiva menționată anterior;
- obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia consideră că Regatul Spaniei:

- nu a garantat că, cel târziu la data prevăzută de directivă, toate grădinile zoologice situate pe teritoriul său dispun de o autorizație valabilă acordată potrivit dispozițiilor articolului 4 alineatele (2), (3) și, în ceea ce privește Aragon, Principatul Asturias, Insulele Canare, Cantabria și Castilia-Leon, potrivit dispozițiilor articolului 4 alineatul (4) din directivă;
- nu a adoptat, în privința grădinilor zoologice fără autorizație, măsurile de închidere potrivit prevederilor articolului 4 alineatul (5) din directivă.

⁽¹⁾ JO L 94, p. 24, Ediție specială, 15/vol. 5, p. 27.

A acțiune introdusă la 3 septembrie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Irlanda

(Cauza C-355/09)

(2009/C 256/30)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: P. Oliver, A.-A. Gilly, agenți)

Pârâtă: Irlanda

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea măsurilor de drept intern necesare pentru punerea în aplicare a articolelor 10 și 12 din Regulamentul (CE) nr. 273/2004 ⁽¹⁾, prin faptul că nu a comunicat aceste măsuri în conformitate cu articolul 16 din acest regulament și prin neadoptarea măsurilor de drept intern necesare pentru punerea în aplicare a articolului 26 alineatul (3) și a articolului 31 din Regulamentul (CE) nr. 111/2005 ⁽²⁾, Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Regulamentului (CE) nr. 273/2004 privind precursorii drogurilor și al Regulamentului (CE) nr. 111/2005 de stabilire a normelor de monitorizare a comerțului cu precursori de droguri între Comunitate și țările terțe;
- obligarea Irlandei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Statele Membre sunt obligate să adopte măsurile necesare pentru a se conforma dispozițiilor regulamentelor, în termenele stabilite în aceste regulamente, și trebuie să notifice imediat aceste măsuri Comisiei. Guvernul Irlandei nu a adoptat și nu a comunicat măsurile necesare pentru punerea în aplicare a articolelor 10, 12 și 16 din Regulamentul (CE) nr. 273/2004 privind precursorii drogurilor. Guvernul Irlandei nu a adoptat nici măsurile necesare potrivit articolului 26 alineatul (3) și articolului 31 din Regulamentul (CE) nr. 111/2005 de stabilire a normelor de monitorizare a comerțului cu precursori de droguri între Comunitate și țările terțe.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 273/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 privind precursorii drogurilor (JO L 47, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 183).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 111/2005 al Consiliului din 22 decembrie 2004 de stabilire a normelor de monitorizare a comerțului cu precursori de droguri între Comunitate și țările terțe (JO L 22, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 13, p. 114).

A acțiune introdusă la 11 septembrie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană

(Cauza C-366/09)

(2009/C 256/31)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: G. Braun și E. Vesco, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană

Concluziile reclamantei

— Declararea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate, de modificare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului și de abrogare a Directivei 84/253/CEE a Consiliului ⁽¹⁾ sau, în orice caz, prin necomunicarea acestor acte Comisiei, Italia

nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Directivei 2006/43/CE;

— obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul de transpunere a directivei a expirat la 28 iunie 2008.

⁽¹⁾ JO L 157, p. 87, Ediție specială, 17/vol. 02, p. 122.